

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku
Provincia Sedembolestnej Panny Márie

SESTRA MÁRIA VIKTÓRIA (EMÍLIA) GALKOVÁ, FDC

Narodená:	15.12.1914	Sedmerovec, okr. Ilava
Vstup do rehole:	28.11.1933	Trnava , Mariánsky ústav
Vstup do noviciátu:	23.08.1934	Spišská Sobota
Prvé sľuby:	25.08.1936	Spišská Sobota
Večné sľuby:	28.12.1941	Trnava (deň pred smrťou)
Zomrela:	29.12.1941	Trnava

Sestra Mária Viktória sa narodila v Sedmerovci rodičom Mikulášovi a Viktórii r. Juríčkovej. Mali deväť detí. Sestra Viktória sa narodila ako tretia a pri krste dostala meno Emília.

Vo svätom roku 1933, 28. novembra sa prihlásila do našej Kongregácie v provinciálnom dome v Trnave na Emmerovej ulici, dnes Žarnova 7. Bola prijatá a 23. augusta 1934 obliekaná do rehoľného rúcha v Spišskej Sobote. V kandidatúre aj v noviciáte bola zamestnaná v kuchyni. Ako druhoročná novicka bola preložená do Trnavy do Mariánskeho ústavu. Prvé sľuby zložila 25. augusta 1936 v Spišskej Sobote. Spolu s ňou zložili prvé sľuby: sestra Benjamína, Salvatora a Štefánia.

Svoju službu kuchárky vykonávala v Mariánskom ústave, kde sa varilo pre sestry, kandidátky a siroty, ktorých bolo 50 – 70. Sestra Viktória z celej svojej sily využila svoje telesné a duševné schopnosti ku cti a chvále Božej a k blahu našej drahej Kongregácie, ktorú mala veľmi rada. Bola dobrá, trpezlivá, vzorná, láskavá, obetavá, úprimná sestra.

V jeseni v roku 1939 dostala silnú chrípku a ochorela na pľúca. Sestra provinciálna predstavená Alexandrína Maďarová jej umožnila lekárske liečenie, pobyt v Tatrách. Mesiac bola v Spišskej Sobote a potom prišla do Trnavy, kde sa ďalej liečila. Lekári nedávali veľkú nádej na uzdravenie pre vysoké horúčky. Trpela nespavosťou, bolesťami, kašľom, nechutenstvom. Napriek tomu sa snažila o odovzdanosť do Božej vôle a v tichosti trpela.

Sestra Mária Františka Benkovská zo Spišskej Soboty bola preložená do Trnavy sestra Františka Benkovská, ktorá pomáhala pri ošetrovaní sestry Viktórie až do jej smrti.

Sestra Viktória v svojich chorobách aj žartovala, hovoriac: „*Musím sa ponáhľať do neba, lebo tam ešte nemajú slovenskú kuchárku.*“

Od sviatku Obetovania Panny Márie 21.11.1941 bola jej podávaná Najsvätejšia Sviatosť Oltárna do izby, lebo bola slabá a nevládala chodiť. Pri vianočnej sv. spovedi si vykonala generálnu sv. spoveď a prosila o pomazanie chorých, ktorú jej vyslúžil kanonik – prelát Jozef Straka, mimoriadny spovedník v komunite.

Deň pred smrťou bola veľmi zle, mala slabé srdce. Dôstojný pán salezián jej udelil absolúciu a zložila večné sľuby do rúk predstavených, ktorým sa poďakovala za všetko.

V noci boli pri zomierajúcej sestričke štyri spolusestry, ktoré sa pri nej modlili. Do poslednej chvíľky mala jasné vedomie a tíško sa modlila so sestrami.

O jedenástej hodine pred polnocou vydýchla svoju čistú dušu Stvoriteľovi. Zomrela ticho a krásne.

